Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/99/EU

af 13. december 2011

om den europæiske beskyttelsesordre

(EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 280 af 24.10.2015, s. 39 (2011/99/EU)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/99/EU

af 13. december 2011

om den europæiske beskyttelsesordre

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, litra a) og d),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Ungarn, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Finland og Kongeriget Sverige,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union har sat sig det mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(2) Det fastsættes i artikel 82, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), at det retlige samarbejde i straffesager i Unionen bygger på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser.

(3) Ifølge Stockholmprogrammet — Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse ([2]) bør gensidig anerkendelse udvides til at omfatte alle former for domme og retlige afgørelser, det være sig strafferetlige eller forvaltningsretlige, afhængigt af retssystemet. Det opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, hvordan lovgivningen og de praktiske støtteforanstaltninger til beskyttelse af ofre kan forbedres. Det påpeges også i programmet, at ofre for kriminalitet kan tilbydes særlige beskyttelsesforanstaltninger, som bør have virkning inden for Unionen. Dette direktiv udgør en del af en sammenhængende og omfattende pakke af foranstaltninger om ofres rettigheder.

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 24.11.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 13.12.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([2]) EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

▼B

(4) I Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder opfordres medlemsstaterne til at forbedre deres nationale love og politikker til bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og til at tage initiativ til at bekæmpe årsagerne til vold mod kvinder, især ved hjælp af forebyggende foranstaltninger, og anmodes Unionen om at sikre retten til hjælp og støtte for alle ofre for vold. I Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2010 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU – 2009 bifaldes forslaget om at indføre en europæisk beskyttelsesordre for ofre.

(5) Rådet erklærede i sin resolution af 10. juni 2011 om en køreplan for styrkelse af ofres rettigheder og beskyttelse, særlig i straffesager, at der bør gøres en indsats for at styrke rettighederne for og beskyttelsen af ofrene for kriminalitet, særlig i straffesager, og Kommissionen blev opfordret til at forelægge passende forslag med henblik herpå. Inden for disse rammer bør der etableres en mekanisme for at sikre gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne af afgørelser vedrørende beskyttelsesforanstaltninger for ofre for kriminalitet. I henhold til nævnte resolution bør dette direktiv, der vedrører gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i straffesager, suppleres af en passende mekanisme vedrørende foranstaltninger, der er truffet i civilsager.

(6) I et fælles område med retfærdighed uden indre grænser er det nødvendigt at sikre, at den beskyttelse, der ydes en fysisk person i én medlemsstat, opretholdes og fortsættes i en anden medlemsstat, som personen flytter eller er flyttet til. Det bør også sikres, at det ikke medfører en forringelse af unionsborgernes beskyttelse, når de legitimt benytter deres ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 21 i TEUF.

(7) For at nå disse mål bør dette direktiv fastsætte regler, hvorved den beskyttelse, der ydes på grundlag af visse beskyttelsesforanstaltninger truffet i henhold til lovgivningen i en medlemsstat (»udstedelsesstaten«), kan udvides til en anden medlemsstat, som den beskyttede person beslutter sig til at bosætte eller opholde sig i (»fuldbyrdelsesstaten«).

(8) Dette direktiv tager hensyn til medlemsstaternes forskellige retlige traditioner og til den kendsgerning, at effektiv beskyttelse kan ydes ved hjælp af beskyttelsesordrer, der udstedes af en anden myndighed end en straffedomstol. Dette direktiv pålægger ingen forpligtelser til at ændre nationale systemer til udstedelse af beskyttelsesforanstaltninger, og det pålægger heller ingen forpligtelser til at indføre eller ændre et strafferetligt system med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk beskyttelsesordre.

(9) Dette direktiv finder anvendelse på beskyttelsesforanstaltninger, der specifikt har til formål at beskytte en person mod en anden persons strafbare handling, som på den ene eller den anden måde kan bringe vedkommendes liv eller fysiske, psykiske eller seksuelle integritet i fare, f.eks. ved at forhindre enhver form for chikane, eller kan bringe vedkommendes værdighed eller personlige frihed i fare, f.eks. ved at forhindre bortførelser, forfølgelse og andre former for indirekte tvang, og som har til formål at forhindre nye strafbare handlinger eller at mindske følgerne af

▼B

tidligere strafbare handlinger. Disse personlige rettigheder, som den beskyttede person har, svarer til grundlæggende værdier, der anerkendes og forfægtes i alle medlemsstaterne. En medlemsstat er imidlertid ikke forpligtet til at udstede en europæisk beskyttelsesordre på grundlag af en strafferetlig foranstaltning, der ikke specifikt har til formål at beskytte en person, men som hovedsagelig har andre mål, f.eks. resocialisering af lovovertræderen. Det er vigtigt at understrege, at dette direktiv vedrører beskyttelsesforanstaltninger, som har til formål at beskytte alle ofre og ikke kun ofre for kønsrelateret vold, idet der tages hensyn til de særlige omstændigheder ved hver enkelt type kriminalitet.

(10) Dette direktiv finder anvendelse på beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i straffesager, og omfatter derfor ikke beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i civilsager. Det er ikke nødvendigt, at der er truffet endelig afgørelse om en strafbar handling, for at en beskyttelsesforanstaltning kan fuldbyrdes efter dette direktiv. Det har heller ingen betydning, om det er en strafferetlig, administrativ eller civilretlig myndighed, der træffer beskyttelsesforanstaltningen. Dette direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at ændre deres nationale lovgivning således, at de skal kunne træffe beskyttelsesforanstaltninger som led i straffesager.

(11) Dette direktiv er beregnet på at finde anvendelse på beskyttelsesforanstaltninger, der træffes til fordel for ofre eller mulige ofre for kriminalitet. Dette direktiv bør derfor ikke finde anvendelse på foranstaltninger, der træffes for at beskytte vidner.

(12) Træffes der en beskyttelsesforanstaltning som defineret i dette direktiv med henblik på beskyttelse af et familiemedlem til den primære beskyttede person, kan dette familiemedlem ligeledes anmode om udstedelsen af en europæisk beskyttelsesordre for sig selv, på de betingelser der er fastlagt i dette direktiv.

(13) Enhver anmodning om udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre bør behandles med en passende hurtighed under hensyntagen til sagens specifikke omstændigheder, herunder sagens hastende karakter, den dato, hvor den beskyttede person ankommer på fuldbyrdelsesstatens område, og om muligt risikograden for den beskyttede person.

(14) Skal der i henhold til dette direktiv gives oplysninger til den beskyttede person eller til den person, der forårsager fare, bør disse oplysninger, hvor det er relevant, ligeledes gives til den berørte persons eventuelle værge eller repræsentant. Der bør ligeledes tages behørigt hensyn til det behov, den beskyttede person,

▼B

den person, der forårsager fare, eller værgen eller den procesbefuldmægtigede har for at modtage de oplysninger, der foreskrives i dette direktiv, på et sprog, den pågældende person forstår.

(15) I procedurerne for udstedelse og anerkendelse af en europæisk beskyttelsesordre bør de kompetente myndigheder tage behørigt hensyn til ofrenes behov, herunder behovene hos særligt sårbare personer, f.eks. mindreårige eller handicappede.

(16) Med henblik på anvendelsen af dette direktiv kan en beskyttelsesforanstaltning være blevet pålagt efter en dom som omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner ([1]) eller efter en afgørelse om tilsynsforanstaltninger som omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling ([2]). Hvis der træffes afgørelse i udstedelsesstaten på grundlag af en af disse rammeafgørelser, bør anerkendelsesproceduren følges i overensstemmelse hermed i fuldbyrdelsesstaten. Dette bør imidlertid ikke udelukke muligheden for at overføre en europæisk beskyttelsesordre til en anden medlemsstat end den, der fuldbyrder afgørelserne på grundlag af disse rammeafgørelser.

(17) I overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør den person, der forårsager fare, have mulighed for at blive hørt og anfægte beskyttelsesforanstaltningen, enten under den procedure, der fører til, at der træffes en beskyttelsesforanstaltning, eller inden en europæisk beskyttelsesordre udstedes.

(18) For at hindre, at der begås kriminalitet mod ofret i fuldbyrdelsesstaten, bør denne stat have retlige midler til anerkendelse af den afgørelse, der tidligere er truffet i udstedelsesstaten til fordel for ofret, og det bør tillige undgås, at ofret skal indlede en ny sag eller fremlægge bevismateriale i fuldbyrdelsesstaten igen, som om udstedelsesstaten ikke havde truffet afgørelsen. Fuldbyrdelsesstatens anerkendelse af den europæiske beskyttelsesordre indebærer blandt andet, at denne stats kompetente myndighed med forbehold af begrænsningerne i dette direktiv accepterer eksistensen og gyldigheden af den beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i udstedelsesstaten, anerkender den faktiske situation, der er beskrevet i den europæiske beskyttelsesordre, og erklærer sig enig i, at der bør ydes beskyttelse, og at denne beskyttelse bør fortsættes i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

(19) Dette direktiv indeholder et udtømmende antal forbud og begrænsninger, som, når de er pålagt i udstedelsesstaten og indeholdt i den europæiske beskyttelsesordre, bør anerkendes og fuldbyrdes i fuldbyrdelsesstaten med forbehold af begrænsningerne i dette direktiv. Der kan eksistere andre typer beskyttelsesforanstaltninger på nationalt plan, såsom — hvis det er foreskrevet

([1]) EUT L 337 af 16.12.2008, s. 102.
([2]) EUT L 294 af 11.11.2009, s. 20.

▼B

i den nationale lovgivning — pligten for den person, der forårsager fare, til at blive et nærmere angivet sted. Sådanne foranstaltninger kan pålægges i udstedelsesstaten i forbindelse med den procedure, der fører til, at der træffes en af de beskyttelsesforanstaltninger, som i henhold til dette direktiv kan udgøre grundlaget for en europæisk beskyttelsesordre.

(20) Eftersom det er forskellige slags myndigheder (civil- eller strafferetlige eller administrative) i medlemsstaterne, der er kompetente til at træffe og fuldbyrde beskyttelsesforanstaltninger, er det hensigtsmæssigt at tillade en høj grad af fleksibilitet i samarbejdsordningen mellem medlemsstaterne i henhold til dette direktiv. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten er således ikke i alle tilfælde nødt til at træffe den samme beskyttelsesforanstaltning som den, der er truffet i udstedelsesstaten, og har en vis skønsbeføjelse til at træffe enhver foranstaltning, som den i et tilsvarende tilfælde vurderer er egnet og hensigtsmæssig i henhold til sin nationale lovgivning til at yde fortsat beskyttelse af den beskyttede person på baggrund af den beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i udstedelsesstaten som beskrevet i den europæiske beskyttelsesordre.

(21) De forbud eller begrænsninger, som dette direktiv finder anvendelse på, omfatter bl.a. foranstaltninger til begrænsning af personlige kontakter eller fjernkontakt mellem den beskyttede person og den person, der forårsager fare, f.eks. ved at fastlægge særlige betingelser for sådanne kontakter eller ved at fastsætte begrænsninger for indholdet af kommunikation.

(22) Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten bør oplyse den person, der forårsager fare, samt udstedelsesstatens kompetente myndighed og den beskyttede person om enhver foranstaltning, der træffes på grundlag af den europæiske beskyttelsesordre. I meddelelsen til den person, der forårsager fare, bør der tages behørigt hensyn til den beskyttede persons interesse i, at vedkommendes adresse eller andre kontaktoplysninger ikke videregives. Sådanne oplysninger bør udelades i meddelelsen, forudsat at adressen eller andre kontaktoplysninger ikke er en del af det forbud eller den begrænsning, der er pålagt den person, der forårsager fare, som en fuldbyrdelsesforanstaltning.

(23) Når den kompetente myndighed i udstedelsesstaten trækker den europæiske beskyttelsesordre tilbage, bør den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten bringe de foranstaltninger, som den har truffet for at fuldbyrde den europæiske beskyttelsesordre, til ophør, idet den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten dog selvstændigt og i overensstemmelse med sin nationale lovgivning kan træffe enhver beskyttelsesforanstaltning i henhold til sin nationale lovgivning for at beskytte den pågældende person.

(24) Da dette direktiv omhandler situationer, hvor den beskyttede person flytter til en anden medlemsstat, bør udstedelsen eller fuldbyrdelsen af en europæisk beskyttelsesordre ikke indebære nogen overførsel til fuldbyrdelsesstaten af beføjelser i forbindelse

▼B

med hovedsanktioner eller suspenderede, alternative, betingede eller sekundære sanktioner eller i forbindelse med sikkerhedsforanstaltninger, der pålægges den person, der forårsager fare, hvis denne person fortsat er bosat i den stat, der traf beskyttelsesforanstaltningen.

(25) Hvor det er relevant, bør det være muligt at anvende elektroniske midler med henblik på i praksis at gennemføre de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, i overensstemmelse med nationale love og procedurer.

(26) Inden for rammerne af samarbejdet mellem de myndigheder, som er inddraget i at sikre beskyttelsen af den beskyttede person, bør den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten underrette den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om enhver overtrædelse af de foranstaltninger, der er truffet i fuldbyrdelsesstaten til at fuldbyrde den europæiske beskyttelsesordre. Denne underretning bør sætte den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i stand til omgående at træffe afgørelse om en eventuel passende reaktion med hensyn til den beskyttelsesforanstaltning, som er pålagt den person, der forårsager fare, i denne stat. En sådan reaktion kan, hvor det er hensigtsmæssigt, omfatte pålæg af en frihedsberøvende foranstaltning til erstatning for den ikke-frihedsberøvende foranstaltning, der oprindeligt blev truffet, f.eks. som alternativ til præventiv frihedsberøvelse eller som følge af en betinget strafudsættelse. Det siger sig selv, at en sådan afgørelse ikke er til hinder for, at fuldbyrdelsesstaten i givet fald kan pålægge sanktioner i tilfælde af overtrædelse af de foranstaltninger, der er truffet til at fuldbyrde den europæiske beskyttelsesordre, eftersom den ikke pålægger en selvstændig sanktion i forbindelse med en ny strafbar handling.

(27) I betragtning af medlemsstaternes forskellige retlige traditioner bør fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed, når der i fuldbyrdelsesstaten ikke er nogen beskyttelsesforanstaltning til rådighed i et tilfælde, der svarer til den konkrete situation, der beskrives i den europæiske beskyttelsesordre, indberette enhver overtrædelse af den beskyttelsesforanstaltning, der er beskrevet i den europæiske beskyttelsesordre, som den er bekendt med, til udstedelsesstatens kompetente myndighed.

(28) For at sikre en smidig anvendelse af dette direktiv i hvert konkret tilfælde bør de kompetente myndigheder i udstedelses- og fuldbyrdelsesstaten udøve deres kompetence i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser under hensyn til ne bis in idem-princippet.

(29) Den beskyttede person bør ikke skulle afholde omkostninger i forbindelse med anerkendelsen af den europæiske beskyttelsesordre, som er uforholdsmæssigt store i forhold til et tilsvarende nationalt tilfælde. Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne efter anerkendelsen af den europæiske beskyttelsesordre sikre, at den beskyttede person ikke forpligtes til at anlægge yderligere nationale retssager for at få den kompetente

▼B

myndighed i fuldbyrdelsesstaten til, som en direkte konsekvens af anerkendelsen af den europæiske beskyttelsesordre, at træffe en afgørelse om enhver foranstaltning, som ville være tilgængelig i henhold til den nationale lovgivning i et tilsvarende tilfælde for at sikre beskyttelsen af den beskyttede person.

(30) I betragtning af princippet om gensidig anerkendelse, som dette direktiv bygger på, bør medlemsstaterne i videst muligt omfang fremme direkte kontakt mellem de kompetente myndigheder, når de anvender dette direktiv.

(31) Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retssystemerne i Unionen bør medlemsstaterne overveje at anmode dem, der er ansvarlige for uddannelsen af dommere, anklagere, politi og retspersonale, som er involveret i procedurer med henblik på udstedelse eller anerkendelse af en europæisk beskyttelsesordre, om at sørge for passende uddannelse hvad angår dette direktivs mål.

(32) For at lette evalueringen af dette direktivs anvendelse bør medlemsstaterne meddele Kommissionen relevante oplysninger om anvendelsen af nationale procedurer på den europæiske beskyttelsesordre, som minimum for så vidt angår det antal europæiske beskyttelsesordrer, der er anmodet om, udstedt og/eller anerkendt. I den forbindelse ville andre typer oplysninger, f.eks. de pågældende kriminalitetstyper, ligeledes være nyttige.

(33) Dette direktiv bør bidrage til beskyttelsen af personer, der er i fare, ved således at supplere, men ikke berøre de instrumenter, der allerede findes på området, såsom rammeafgørelse 2008/947/RIA og 2009/829/RIA.

(34) Når en afgørelse om en beskyttelsesforanstaltning henhører under anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ([1]), Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar ([2]) eller Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn ([3]), bør den pågældende afgørelse anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante retsakt.

(35) Medlemsstaterne og Kommissionen bør, hvor det er relevant, medtage oplysninger om den europæiske beskyttelsesordre i eksisterende uddannelses- og bevidstgørelseskampagner om beskyttelse af ofre for kriminalitet.

([1]) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.
([2]) EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1.
([3]) EUT L 48 af 21.12.2003, s. 3.

▼B

(36) Personoplysninger, der behandles som led i gennemførelsen af dette direktiv, bør beskyttes i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ([1]) og principperne i Europarådets konvention fra 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

(37) Dette direktiv bør respektere de grundlæggende rettigheder, som garanteres ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, i overensstemmelse med artikel 6 i TEU.

(38) Ved gennemførelsen af dette direktiv opfordres medlemsstaterne til at tage hensyn til de rettigheder og principper, der er indeholdt i De Forenede Nationers konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder.

(39) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte personer, som er i fare, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(40) I medfør af artikel 3 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.

(41) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i nævnte protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(42) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

([1]) EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

▼B

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastlægges regler, som sætter en judiciel eller tilsvarende myndighed i en medlemsstat, hvor en beskyttelsesforanstaltning er blevet truffet med henblik på at beskytte en person mod en anden persons strafbare handling, der kan bringe vedkommendes liv, fysiske eller psykiske integritet, værdighed, personlige frihed eller seksuelle integritet i fare, i stand til at udstede en europæisk beskyttelsesordre, som gør det muligt for en kompetent myndighed i en anden medlemsstat at fortsætte beskyttelsen af personen på denne anden medlemsstats område efter en kriminel handling eller en påstået kriminel handling i henhold til den nationale lovgivning i udstedelsesstaten.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »europæisk beskyttelsesordre«: en afgørelse, som en judiciel eller tilsvarende myndighed i en medlemsstat har truffet i forbindelse med en beskyttelsesforanstaltning, og på grundlag af hvilken en judiciel eller tilsvarende myndighed i en anden medlemsstat træffer en eller flere hensigtsmæssige foranstaltninger i henhold til sin egen nationale lovgivning med henblik på at fortsætte beskyttelsen af den beskyttede person

2) »beskyttelsesforanstaltning«: en afgørelse i straffesager, som er truffet i udstedelsesstaten i henhold til dens nationale lovgivning og procedurer, hvorved en eller flere af de i artikel 5 omhandlede forbud eller begrænsninger pålægges en person, som forårsager fare, for at beskytte en beskyttet person mod en strafbar handling, som kan bringe vedkommendes liv, fysiske eller psykiske integritet, værdighed, personlige frihed eller seksuelle integritet i fare

3) »beskyttet person«: en fysisk person, som er genstand for den beskyttelse, som er resultatet af en beskyttelsesforanstaltning truffet i udstedelsesstaten

4) »person, der forårsager fare«: den fysiske person, der er blevet pålagt en eller flere af de i artikel 5 omhandlede forbud eller begrænsninger

5) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, hvor en beskyttelsesforanstaltning, der danner grundlag for udstedelsen af en europæisk beskyttelsesforanstaltning, er truffet

6) »fuldbyrdelsesstat«: den medlemsstat, hvortil en europæisk beskyttelsesordre er blevet fremsendt med henblik på anerkendelse

▼B

7) »tilsynsstat«: den medlemsstat, hvortil en dom som omhandlet i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA eller en afgørelse om tilsynsforanstaltninger som omhandlet i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA er blevet fremsendt.

Artikel 3

Udpegning af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen, hvilken eller hvilke judiciel(le) eller tilsvarende myndighed(er) der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence til at udstede en europæisk beskyttelsesordre og til at anerkende en sådan ordre i overensstemmelse med dette direktiv, når medlemsstaten er udstedelsesstat eller fuldbyrdelsesstat.

2. Kommissionen stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver ændring i de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Artikel 4

Anvendelse af en central myndighed

1. Hver medlemsstat kan udpege en central myndighed eller, hvis det er foreskrevet i dens retssystem, flere centrale myndigheder til at bistå sine kompetente myndigheder.

2. En medlemsstat kan, hvis det er nødvendigt på grund af opbygningen af dens interne retssystem, overdrage den administrative fremsendelse og modtagelse af europæiske beskyttelsesordrer samt al anden officiel korrespondance i den forbindelse til sin eller sine centrale myndigheder. Således kan al kommunikation, alle konsultationer, al informationsudveksling og alle forespørgsler og underretninger mellem de kompetente myndigheder i givet fald behandles med bistand fra den eller de udpegede centrale myndighed(er) i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstater, der ønsker at gøre brug af mulighederne i denne artikel, meddeler Kommissionen oplysninger om den eller de udpegede centrale myndighed(er). Disse angivelser forpligter alle myndighederne i udstedelsesstaten.

Artikel 5

Kravet om en eksisterende beskyttelsesforanstaltning i henhold til national lovgivning

En europæisk beskyttelsesordre kan kun udstedes, når der tidligere er truffet en beskyttelsesforanstaltning i udstedelsesstaten, hvorved den person, der forårsager fare, er blevet pålagt en eller flere af følgende forbud eller begrænsninger:

a) et forbud mod at opholde sig i bestemte lokaliteter eller på bestemte steder eller definerede områder, hvor den beskyttede person opholder sig eller er på besøg

▼B

b) et forbud mod eller regulering af enhver form for kontakt med den beskyttede person, herunder pr. telefon, elektronisk eller med almindelig post, pr. telefax eller på enhver anden måde, eller

c) et forbud mod eller regulering af at komme tættere på den beskyttede person end en nærmere angivet afstand.

Artikel 6

Udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre

1. En europæisk beskyttelsesordre kan udstedes, når den beskyttede person beslutter at bosætte sig eller allerede bor i en anden medlemsstat, eller når den beskyttede person beslutter at opholde sig eller allerede opholder sig i en anden medlemsstat. Når den kompetente myndighed i udstedelsesstaten træffer afgørelse om udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre, tager den bl.a. hensyn til længden af den eller de perioder, som den beskyttede person agter at opholde sig i fuldbyrdelsesstaten, og til hvor alvorligt beskyttelsesbehovet er.

2. En judiciel eller tilsvarende myndighed i udstedelsesstaten kan udelukkende udstede en europæisk beskyttelsesordre på anmodning af den beskyttede person og efter at have kontrolleret, at beskyttelsesforanstaltningen opfylder kravene i artikel 5.

3. Den beskyttede person kan indgive en anmodning om udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre enten til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten eller til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten. Hvis en sådan anmodning indgives i fuldbyrdelsesstaten, overfører dennes kompetente myndighed hurtigst muligt anmodningen til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

4. Inden der udstedes en europæisk beskyttelsesordre, har den person, der forårsager fare, ret til at blive hørt og til at anfægte beskyttelsesforanstaltningen, hvis vedkommende ikke blev indrømmet disse rettigheder i den procedure, som førte til, at beskyttelsesforanstaltningen blev truffet.

5. Når en kompetent myndighed træffer en beskyttelsesforanstaltning med en eller flere af de i artikel 5 omhandlede forbud eller begrænsninger, oplyser myndigheden den beskyttede person på en passende måde og i overensstemmelse med sin nationale lovgivnings procedurer om muligheden for at anmode om en europæisk beskyttelsesordre, i det tilfælde at den pågældende person beslutter sig for at rejse til en anden medlemsstat, samt om de grundlæggende betingelser for en sådan anmodning. Myndigheden tilråder den beskyttede person at indgive anmodningen, før den pågældende forlader udstedelsesstatens område.

6. Hvis den beskyttede person har en værge eller en repræsentant, kan denne værge eller repræsentant indgive den i stk. 2 og 3 omhandlede anmodning på vegne af den beskyttede person.

▼B

7. Forkastes anmodningen om udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre, oplyser den kompetente myndighed i udstedelsesstaten den beskyttede person om de gældende retsmidler, der er til rådighed i henhold til dens nationale lovgivning for at klage over en sådan afgørelse.

Artikel 7

Den europæiske beskyttelsesordres form og indhold

Den europæiske beskyttelsesordre udstedes i overensstemmelse med formularen i bilag I til dette direktiv. Den skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

a) den beskyttede persons identitet og nationalitet samt værgens eller repræsentantens identitet og nationalitet, hvis den beskyttede person er mindreårig eller umyndiggjort

b) den dato, fra hvilken den beskyttede person agter at bosætte eller opholde sig i fuldbyrdelsesstaten, samt perioden eller perioderne for opholdet, hvis kendt

c) navn, adresse, telefon- og faxnummer samt e-mail-adresse på den kompetente myndighed i udstedelsesstaten

d) identifikation (f.eks. gennem nummer og dato) af den retsakt, der indeholder den beskyttelsesforanstaltning, på grundlag af hvilken den europæiske beskyttelsesordre er udstedt

e) et resumé af de faktiske forhold og omstændigheder, der har ført til, at beskyttelsesforanstaltningen blev truffet i udstedelsesstaten

f) de forbud eller begrænsninger, som den person, der forårsager fare, er pålagt i den beskyttelsesforanstaltning, der ligger til grund for den europæiske beskyttelsesordre, deres varighed og angivelse af den eventuelle sanktion i tilfælde af overtrædelse af et af forbuddene eller en af begrænsningerne

g) anvendelse af eventuelt teknisk udstyr, som er stillet til rådighed for den beskyttede person eller den person, der forårsager fare, med henblik på at fuldbyrde beskyttelsesforanstaltningen

h) identitet, nationalitet og kontaktoplysninger for den person, der forårsager fare

i) hvorvidt den beskyttede person og/eller den person, der forårsager fare, har modtaget gratis retshjælp i udstedelsesstaten, såfremt sådanne oplysninger er kendt af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten uden yderligere undersøgelser

▼B

j) hvor det er relevant, en beskrivelse af andre omstændigheder, der kan have betydning for vurderingen af den fare, som den beskyttede person står over for

k) hvor det er relevant, en udtrykkelig angivelse af, at en dom som omhandlet i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA eller en afgørelse om tilsynsforanstaltninger som omhandlet i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA allerede er blevet fremsendt til tilsynsstaten, hvis denne er forskellig fra den europæiske beskyttelsesordres fuldbyrdelsesstat, og identifikation af den myndighed i denne stat, der er kompetent med henblik på fuldbyrdelse af en sådan dom eller afgørelse.

Artikel 8

Fremsendelsesprocedure

1. Når den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender den europæiske beskyttelsesordre til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, gør den det på enhver måde, der efterlader et skriftligt spor, og således, at den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan fastslå ægtheden. Al officiel kommunikation foregår også direkte mellem disse kompetente myndigheder.

2. Er den kompetente myndighed i enten fuldbyrdelsesstaten eller udstedelsesstaten ikke kendt af den kompetente myndighed i den anden stat, foretager sidstnævnte myndighed de relevante undersøgelser, navnlig gennem kontaktpunkterne i Det Europæiske Retlige Netværk som omhandlet i Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk ([1]), det nationale medlem af Eurojust eller det nationale system for koordinering af Eurojust, for at indhente de nødvendige oplysninger.

3. Har en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som modtager en europæisk beskyttelsesordre, ikke kompetence til at anerkende den, sender denne myndighed af egen drift den europæiske beskyttelsesordre videre til den kompetente myndighed og underretter omgående den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom på enhver måde, der efterlader et skriftligt spor.

Artikel 9

Foranstaltninger i fuldbyrdelsesstaten

1. Ved modtagelse af en europæisk beskyttelsesordre fremsendt i henhold til artikel 8 anerkender den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten uden unødig forsinkelse denne ordre og træffer afgørelse om enhver foranstaltning, der ville være til rådighed i henhold til dens nationale lovgivning i et tilsvarende tilfælde, med henblik på at sikre beskyttelsen af den beskyttede person, medmindre den beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 10 nævnte grunde til at afslå anerkendelse. Fuldbyrdelsesstaten kan anvende straffe-, civil- eller forvaltningsretlige foranstaltninger i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

2. Den foranstaltning, som den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten har truffet i henhold til stk. 1 samt enhver anden foranstaltning truffet på grundlag af en efterfølgende afgørelse, jf. artikel 11, skal i videst muligt omfang svare til den beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i udstedelsesstaten.

([1]) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130.

▼B

3. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten underretter den person, der forårsager fare, den kompetente myndighed i udstedelsesstaten og den beskyttede person om enhver foranstaltning truffet i henhold til stk. 1, samt om de mulige retsvirkninger af en overtrædelse af en sådan foranstaltning i henhold til national lovgivning og i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2. Den beskyttede persons adresse eller andre kontaktoplysninger må ikke videregives til den person, der forårsager fare, medmindre sådanne oplysninger er nødvendige med henblik på fuldbyrdelsen af den foranstaltning, der er truffet i henhold til stk. 1.

4. Mener den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, at de oplysninger, der er fremsendt med den europæiske beskyttelsesordre i henhold til artikel 7, er ufuldstændige, underretter den omgående den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på enhver måde, der efterlader et skriftligt spor, og fastsætter en rimelig frist for denne til at fremskaffe de manglende oplysninger.

Artikel 10

Grunde til at afslå anerkendelse af en europæisk beskyttelsesordre

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan afslå at anerkende en europæisk beskyttelsesordre under følgende omstændigheder:

a) den europæiske beskyttelsesordre er ufuldstændig eller er ikke blevet kompletteret inden for den frist, der er fastsat af den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten

b) kravene i artikel 5 er ikke opfyldt

c) beskyttelsesforanstaltningen vedrører en handling, der ikke udgør en strafbar handling i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning

d) beskyttelsen følger af fuldbyrdelsen af en straf eller en foranstaltning, der i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning er omfattet af amnesti, og den er knyttet til en handling eller adfærd, der falder ind under denne stats kompetence i henhold til denne lovgivning

e) i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning tilkommer der den person, der forårsager fare, immunitet, hvilket gør det umuligt at træffe foranstaltninger på grundlag af en europæisk beskyttelsesordre

f) strafforfølgning af den person, der forårsager fare, for den handling eller adfærd, som beskyttelsesforanstaltningen er blevet truffet i forbindelse med, er ikke mulig på grund af forældelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, når handlingen eller adfærden falder ind under dens kompetence i henhold til dens nationale lovgivning

g) anerkendelse af den europæiske beskyttelsesordre ville være i modstrid med ne bis in idem-princippet

▼B

h) i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning kan den person, der forårsager fare, på grund af sin alder ikke gøres strafferetligt ansvarlig for den handling eller adfærd, som beskyttelsesforanstaltningen er blevet truffet i forbindelse med

i) beskyttelsesforanstaltningen vedrører en strafbar handling, der i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende på denne stats område.

2. Såfremt fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed afslår at anerkende en europæisk beskyttelsesordre af en af de i stk. 1 nævnte grunde, skal den:

a) uden unødig forsinkelse underrette udstedelsesstaten og den beskyttede person om dette afslag og om grundene, der knytter sig hertil

b) i givet fald oplyse den beskyttede person om muligheden for at anmode om, at der træffes en beskyttelsesforanstaltning i henhold til dens nationale lovgivning

c) oplyse den beskyttede person om ethvert gældende retsmiddel, der er til rådighed efter dens nationale lovgivning for at klage over en sådan afgørelse.

Artikel 11

Gældende lovgivning og kompetence i fuldbyrdelsesstaten

1. Fuldbyrdelsesstaten har kompetence til at træffe og fuldbyrde foranstaltninger på sit område efter anerkendelsen af en europæisk beskyttelsesordre. Fuldbyrdelsesstatens lovgivning finder anvendelse på vedtagelsen og fuldbyrdelsen af den i artikel 9, stk. 1, omhandlede afgørelse, herunder regler for adgang til klage over afgørelser, der er truffet i fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med den europæiske beskyttelsesordre.

2. I tilfælde af overtrædelse af en eller flere af de foranstaltninger, der er truffet af fuldbyrdelsesstaten efter anerkendelsen af en europæisk beskyttelsesordre, har den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med stk. 1 kompetence til at:

a) pålægge strafferetlige sanktioner og træffe enhver anden foranstaltning som følge af overtrædelsen, hvis overtrædelsen udgør en strafbar handling i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning

b) træffe enhver anden ikke-strafferetlig afgørelse i forbindelse med overtrædelsen

c) træffe enhver hastende og foreløbig foranstaltning for at bringe overtrædelsen til ophør, i givet fald indtil udstedelsesstaten træffer en efterfølgende afgørelse.

▼B

3. Er der ikke er nogen foranstaltning til rådighed på nationalt plan som kunne træffes i et tilsvarende tilfælde i fuldbyrdelsesstaten, giver den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretning om enhver overtrædelse af den beskyttelsesforanstaltning, der er beskrevet i den europæiske beskyttelsesordre, som den er bekendt med.

Artikel 12

Underretning i tilfælde af overtrædelse

Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten eller i tilsynsstaten om enhver overtrædelse af den eller de foranstaltninger, som er truffet på grundlag af den europæiske beskyttelsesordre. Underretningen gives ved anvendelse af formularen i bilag II.

Artikel 13

Kompetence i udstedelsesstaten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har enekompetence til at træffe afgørelse i forbindelse med

a) forlængelse, revision, ændring, tilbagekaldelse og tilbagetrækning af beskyttelsesforanstaltningen og følgelig af den europæiske beskyttelsesordre

b) pålæg af en frihedsberøvende foranstaltning som følge af tilbagekaldelsen af beskyttelsesforanstaltningen, forudsat at beskyttelsesforanstaltningen har fundet anvendelse på grundlag af en dom som omhandlet i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA eller på grundlag af en afgørelse om tilsynsforanstaltninger som omhandlet i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA.

2. Udstedelsesstatens lovgivning finder anvendelse på afgørelser truffet i henhold til stk. 1.

3. Når en dom som omhandlet i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA eller en afgørelse om tilsynsforanstaltninger som omhandlet i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA allerede er blevet fremsendt til en anden medlemsstat eller fremsendes efter udstedelsen af den europæiske beskyttelsesordre, træffes efterfølgende afgørelser som omhandlet i disse rammeafgørelser i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i nævnte rammeafgørelser.

4. Er beskyttelsesforanstaltningen omfattet af en dom som omhandlet i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA, som er blevet fremsendt til en anden medlemsstat eller fremsendes efter udstedelsen af den europæiske beskyttelsesordre, og den kompetente myndighed i tilsynsstaten har truffet efterfølgende afgørelser, der ændrer pligter eller påbud i beskyttelsesforanstaltningen i overensstemmelse med artikel 14 i denne rammeafgørelse, forlænger, reviderer, ændrer, tilbagekalder eller tilbagetrækker den kompetente myndighed i udstedelsesstaten omgående den europæiske beskyttelsesordre i overensstemmelse hermed.

▼B

5. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter omgående den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten om enhver afgørelse, som er truffet i henhold til stk. 1 eller 4.

6. Har den kompetente myndighed i udstedelsesstaten tilbagekaldt eller tilbagetrukket den europæiske beskyttelsesordre i henhold til stk. 1, litra a), eller stk. 4, bringer den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 9, stk. 1, til ophør, når den er blevet behørigt underrettet herom af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

7. Har den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ændret den europæiske beskyttelsesordre i henhold til stk. 1, litra a), eller stk. 4, skal den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten efter omstændighederne:

a) ændre de foranstaltninger, der er truffet på grundlag af den europæiske beskyttelsesordre, i overensstemmelse med artikel 9, eller

b) afslå at fuldbyrde det ændrede forbud eller den ændrede begrænsning, hvis forbuddet eller begrænsningen ikke falder ind under de typer forbud eller begrænsninger, der er nævnt i artikel 5, eller hvis de oplysninger, der er fremsendt med den europæiske beskyttelsesordre i henhold til artikel 7, er ufuldstændige eller ikke er blevet kompletteret inden for den frist, som den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten har fastsat i henhold til artikel 9, stk. 4.

Artikel 14

Grunde til at indstille de foranstaltninger, der er truffet på grundlag af en europæisk beskyttelsesordre

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan indstille de foranstaltninger, der er truffet til fuldbyrdelse af en europæisk beskyttelsesordre,

a) når der foreligger klare tegn på, at den beskyttede person ikke er bosat eller opholder sig på fuldbyrdelsesstatens område eller har forladt dette område endeligt

b) når den maksimale varighed af de foranstaltninger, der er truffet til fuldbyrdelse af den europæiske beskyttelsesordre, er udløbet i henhold til national lovgivning

c) i det tilfælde, der er nævnt i artikel 13, stk. 7, litra b), eller

d) når en dom som omhandlet i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA eller en afgørelse om tilsynsforanstaltninger som omhandlet i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA fremsendes til fuldbyrdelsesstaten efter anerkendelsen af den europæiske beskyttelsesordre.

▼B

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten og, hvis det er muligt, den beskyttede person om en sådan afgørelse.

3. Inden den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten indstiller foranstaltningerne i henhold til stk. 1, litra b), kan den anmode den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om at oplyse, hvorvidt den beskyttelse, som ydes på grundlag af den europæiske beskyttelsesordre, stadig er nødvendig under hensyntagen til omstændighederne i den foreliggende sag. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten besvarer omgående en sådan anmodning.

Artikel 15

Prioritet ved anerkendelsen af en europæisk beskyttelsesordre

En europæisk beskyttelsesordre skal anerkendes med den samme prioritet, som ville være gældende i et tilsvarende nationalt tilfælde under hensyntagen til sagens specifikke omstændigheder, herunder sagens hastende karakter, den dato, hvor den beskyttede person ankommer på fuldbyrdelsesstatens område, og om muligt risikograden for den beskyttede person.

Artikel 16

Høring mellem de kompetente myndigheder

Når det er relevant, kan de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten høre hinanden med henblik på at fremme en problemløs og effektiv anvendelse af dette direktiv.

Artikel 17

Sprog

1. En europæisk beskyttelsesordre oversættes af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten.

2. Formularen i artikel 12 oversættes af den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i udstedelsesstaten.

3. En medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af dette direktiv eller senere ved indgivelse af en erklæring til Kommissionen meddele, at den accepterer en oversættelse til et eller flere af de andre officielle sprog i Unionen.

Artikel 18

Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv afholdes af fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med dens nationale lovgivning, bortset fra omkostninger, der udelukkende opstår på udstedelsesstatens område.

▼B

Artikel 19

Forbindelse med andre aftaler og ordninger

1. Medlemsstaterne kan fortsat anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der gælder ved dette direktivs ikrafttræden, for så vidt disse giver mulighed for at udvide eller udbygge dette direktivs mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for at træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter dette direktivs ikrafttræden, for så vidt disse giver mulighed for at udvide eller udbygge dette direktivs mål og bidrager til at forenkle eller lette procedurerne for at træffe beskyttelsesforanstaltninger.

3. Senest den 11. april 2012 meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke af de eksisterende aftaler og ordninger som omhandlet i stk. 1 de fortsat ønsker at anvende. Medlemsstaterne underretter også Kommissionen om nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 2 senest tre måneder efter undertegnelsen heraf.

Artikel 20

Forbindelse med andre instrumenter

▼C1

1. Dette direktiv berører ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 44/2001, forordning (EF) nr. 2201/2003, Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn eller Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser.

▼B

2. Dette direktiv berører ikke anvendelsen af rammeafgørelse 2008/947/RIA og 2009/829/RIA.

Artikel 21

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 11. januar 2015. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

Artikel 22

Dataindsamling

For at lette evalueringen af dette direktivs anvendelse meddeler medlemsstaterne Kommissionen relevante oplysninger om anvendelsen af nationale procedurer på den europæiske beskyttelsesordre, som minimum om det antal europæiske beskyttelsesordrer, der er anmodet om, udstedt og/eller anerkendt.

Artikel 23

Revision

Senest den 11. januar 2016 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv. Rapporten ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 24

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 25

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

▼B

BILAG I

DEN EUROPÆISKE BESKYTTELSESORDRE

jf. artikel 7 i

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/99/EU AF 13. DECEMBER 2011 OM DEN EUROPÆISKE BESKYTTELSESORDRE

Oplysningerne i denne formular skal behandles med behørig fortrolighed

Udstedelsesstat: Fuldbyrdelsesstat:
a) Oplysninger om den beskyttede person: Efternavn: Fornavn(e): Evt. pigenavn eller tidligere navn: Køn: Nationalitet: Identifikationsnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes): Fødselsdato: Fødested: Adresser/bopæle: — i udstedelsesstaten: — i fuldbyrdelsesstaten: — andetsteds: Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):
Har den beskyttede person modtaget gratis retshjælp i udstedelsesstaten (hvis sådanne oplysninger er tilgængelige uden yderligere undersøgelse)? ☐ Ja ☐ Nej ☐ Ved ikke Hvis den beskyttede person er mindreårig eller umyndiggjort, oplysning om personens værge eller repræsentant: Efternavn: Fornavn(e): Evt. pigenavn eller tidligere navn: Køn: Nationalitet: Kontoradresse:

▼B

b) Den beskyttede person har besluttet at tage bopæl eller er allerede bosiddende i fuldbyrdelsesstaten eller har besluttet at tage ophold eller opholder sig allerede i fuldbyrdelsesstaten.

Dato, fra hvilken den beskyttede person agter at tage bopæl eller ophold i fuldbyrdelsesstaten (hvis den er kendt):

Tidsrummet eller -tidsrummene for opholdet (hvis de er kendt):

c) Er eventuelt teknisk udstyr, der er stillet til rådighed for den beskyttede person eller for den person, der forårsager fare, med henblik på fuldbyrdelse af beskyttelsesforanstaltningen:

☐ Ja. Giv venligst en kort beskrivelse af det anvendte udstyr:

☐ Nej

d) Den kompetente myndighed, der udstedte den europæiske beskyttelsesordre:

Officiel betegnelse:

Fuldstændig adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Den eller de personer, der skal kontaktes

Efternavn:

Fornavn(e):

Funktion (titel/stilling):

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

E-mail (hvis en sådan findes):

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:

e) Identifikation af den beskyttelsesforanstaltning, på grundlag af hvilken den europæiske beskyttelsesordre er udstedt:

Beskyttelsesforanstaltningen blev truffet den (dato: dd-mm-åååå):

Beskyttelsesforanstaltningen blev retskraftig den (dato: dd-mm-åååå):

Beskyttelsesforanstaltningens sagsnummer (hvis et sådant findes):

Den myndighed, der traf beskyttelsesforanstaltningen:

f) Resumé af de faktiske forhold og beskrivelse af de omstændigheder, der har ført til pålæggelsen af beskyttelsesforanstaltningen i litra e) ovenfor, herunder, hvor det er relevant, en retlig beskrivelse af lovovertrædelsen:

▼B

g) Oplysninger om den/de forbud eller begrænsninger, der ved beskyttelsesforanstaltningen er blevet pålagt den person, der forårsager fare:

— Forbuddets, forbuddenes, begrænsningens eller begrænsningernes art (der kan sættes kryds flere steder):

☐ et forbud mod at opholde sig i bestemte lokaliteter eller på bestemte steder eller definerede områder, hvor den beskyttede person opholder sig, eller som vedkommende besøger

— hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De præcist angive, i hvilke lokaliteter eller på hvilke steder eller definerede områder det er forbudt for den person, der forårsager fare, at opholde sig:

☐ et forbud mod eller regulering af enhver form for kontakt med den beskyttede person, herunder pr. telefon, elektronisk eller med almindelig post, pr. telefax eller på enhver anden måde

— hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre eventuelle relevante, nærmere oplysninger:

☐ et forbud mod eller regulering af at komme tættere på den beskyttede person end en nærmere angivet afstand

— hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De præcist angive, hvilken afstand den person, der forårsager fare, skal overholde i forhold til den beskyttede person:

— De bedes angive, i hvilken periode ovennævnte forbud eller begrænsning(er) er pålagt den person, der forårsager fare:

— Angivelse af sanktionen (hvis der er nogen) i tilfælde af overtrædelse af forbuddet eller begrænsningen:

h) Oplysninger om den person, der forårsager fare, og som er blevet pålagt den/de i litra g) nævnte forbud eller begrænsning(er):

Efternavn:

Fornavn(e):

Evt. pigenavn eller tidligere navn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Identifikationsnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes):

Fødselsdato:

Fødested:

Adresser/bopæle:

— i udstedelsesstaten:

— i fuldbyrdelsesstaten:

— andetsteds:

Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):

Oplys i givet fald følgende:

— Personens identitetsdokument(er) (id-kort, pas) type og nummer:

Har den beskyttede person modtaget gratis retshjælp i udstedelsesstaten (hvis sådanne oplysninger er tilgængelige uden yderligere undersøgelse)?

☐ Ja

☐ Nej

☐ Ved ikke

▼B

i) Andre omstændigheder, der kan have betydning for vurderingen af den fare, som den beskyttede person kunne blive udsat for (fakultative oplysninger):
j) Andre nyttige oplysninger (såsom oplysninger, såfremt disse findes og er nødvendige, om andre stater, hvor der tidligere er truffet beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til den samme beskyttede person):
k) De bedes sætte kryds, hvor det er relevant, og anføre supplerende oplysninger: ☐ en dom, som omhandlet i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA, er allerede blevet fremsendt til en anden medlemsstat — Hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, som dommen er blevet fremsendt til: ☐ en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som omhandlet i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA, er allerede blevet fremsendt til en anden medlemsstat — Hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, som afgørelsen om tilsynsforanstaltninger er blevet fremsendt til: Underskrift fra den myndighed, der har udstedt den europæiske beskyttelsesordre, og/eller fra dennes repræsentant, der bekræfter, at ordrens indhold er korrekt: Navn: Funktion (titel/stilling): Dato: Sagsnummer (hvis et sådant findes): Officielt stempel (hvis det er relevant):

▼B

BILAG II

FORMULAR

jf. artikel 12 i

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/99/EU AF 13. DECEMBER 2011 OM DEN EUROPÆISKE BESKYTTELSESORDRE

UNDERRETNING OM OVERTRÆDELSE AF DEN FORANSTALTNING, DER ER TRUFFET PÅ GRUNDLAG AF DEN EUROPÆISKE BESKYTTELSESORDRE

Oplysningerne i denne formular skal behandles med behørig fortrolighed

a) Oplysninger om identiteten på den person, der forårsager fare: Efternavn: Fornavn(e): Evt. pigenavn eller tidligere navn: Evt. kaldenavn: Køn: Nationalitet: Identifikationsnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes): Fødselsdato: Fødested: Adresse: Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):
b) Oplysninger om identiteten på den beskyttede person: Efternavn: Fornavn(e): Evt. pigenavn eller tidligere navn: Køn: Nationalitet: Fødselsdato: Fødested: Adresse: Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):
c) Oplysninger om den europæiske beskyttelsesordre: Ordre udstedt den: Sagsnummer (hvis et sådant findes): Den myndighed, der har udstedt ordren: Officiel betegnelse: Adresse:

▼B

d) Oplysninger om den myndighed, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af den eventuelle beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den europæiske beskyttelsesordre:

Myndighedens officielle betegnelse:

Navn på kontaktperson:

Funktion (titel/stilling):

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:

e) Overtrædelse af det/de forbud eller den/de begrænsninger, der er pålagt af de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten efter anerkendelse af den europæiske beskyttelsesordre og/eller andre oplysninger, der kan medføre vedtagelse af en efterfølgende afgørelse:

Overtrædelsen vedrører følgende forbud eller begrænsning(er) (der kan sættes kryds flere steder):

☐ et forbud mod at opholde sig i bestemte lokaliteter eller på bestemte steder eller definerede områder, hvor den beskyttede person opholder sig, eller som vedkommende besøger

☐ et forbud mod eller regulering af enhver form for kontakt med den beskyttede person, herunder pr. telefon, elektronisk eller med almindelig post, pr. telefax eller på enhver anden måde,

☐ et forbud mod eller regulering af at komme tættere på den beskyttede person end en nærmere angivet afstand.

☐ enhver anden foranstaltning, der svarer til beskyttelsesforanstaltningen, der danner grundlag for den europæiske beskyttelsesordre, og som er truffet af de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten efter anerkendelse af den europæiske beskyttelsesordre

Beskrivelse af den eller de pågældende overtrædelser (sted, dato og nærmere omstændigheder):

I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2:

— foranstaltninger, der er truffet i fuldbyrdelsesstaten som følge af overtrædelsen:

— mulige retsvirkninger af overtrædelsen i fuldbyrdelsesstaten:

Andre oplysninger, der kan medføre vedtagelse af en efterfølgende afgørelse

Beskrivelse af disse oplysninger:

f) Oplysninger om den person, der skal kontaktes for yderligere oplysninger om overtrædelsen:

Efternavn:

Fornavn(e):

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt formularen, og/eller fra dennes repræsentant, der bekræfter, at formularens indhold er korrekt:

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Officielt stempel (hvis det er relevant):